Duminică 7 Februarie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

Luni 8 Februarie

19-21 Repetiții Fanfară

Marți 9 Februarie

19-21 Repetiții Cor Mixt

Joi 11 Februarie

18-19 Rugăciune cu frații

Vineri 12 Februarie

17-18 Rugăciune cu surorile
18-20 Serviciu divin

Sâmbătă 13 Februarie

18:30-20:30 Întâlnire tineret

2 Împărați 2:9-14

După ce au trecut, Ilie a zis lui Elisei: „Cere ce vrei să-ți fac, înainte ca să fiu răpit de la tine.” Elisei a răspuns: „Te rog, să vină peste mine o îndoită măsură din duhul tău!”
Ilie a zis: „Greu lucru ceri. Dar, dacă mă vei vedea când voi fi răpit de la tine, așa ți se va întâmpla; dacă nu, nu ți se va întâmpla așa.”
Pe când mergeau ei vorbind, iată că un car de foc și niște cai de foc i-au despărțit pe unul de altul, și Ilie s-a înălțat la cer într-un vârtej de vânt. Elisei se uita și striga: „Părinte! Părinte! Carul lui Israel și călărimea lui!” Și nu l-a mai văzut. Apucându-și hainele, le-a sfâșiat în două bucăți și a ridicat mantaua căreia îi dăduse drumul Ilie. Apoi s-a întors și s-a oprit pe malul Iordanului; a luat mantaua căreia îi dăduse Ilie drumul și a lovit apele cu ea și a zis: „Unde este acum Domnul, Dumnezeul lui Ilie?” Și a lovit apele, care s-au despărțit într-o parte și în alta, și Elisei a trecut.

Iacob Oana – 07.02
Pop Iulian – 07.02
Borozan Vioara – 08.02
Cazan Daniel – 08.02
Danceu Maria – 08.02
Marta Adriana – 09.02
Stănilă Ioan – 09.02
Țunea Veronica – 09.02
Munteanu Angela – 10.02
Bagiu Lidia – 11.02
Mitiu Valeria – 11.02
Madescu Gheorghe – 12.02
Cristea Alysia – 13.02
Mutașcu Moise – 13.02
Șchiopu Lilica – 13.02
Ștefănescu Veronica – 13.02
Ursulescu Florin – 13.02

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Stanici Maria
Bărburescu Steluța
Ioan Timișan
Bobi Popovici *(Becicherec)*
Petrică Ștefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ana-Maria Iacob
Ligia Briscan

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:
Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:
Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro

BISERICA 2
Inradacinati In Cuvant

Pastori: Ioan Cocîrțeu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

Numărul **250** | **7 Februarie 2016**

DARUL DE A FI PROOROC

“... pe alții prooroci...”
Efeseni 4: 11

În vremea apostolilor, darul profeției avea două dimensiuni. Prima dimensiune era aceeade comunicare a Cuvântului venit din partea lui Dumnezeu. Acest Cuvânt era destinat oamenilorprin intermediul profetului. Darul de a vorbi de la Dumnezeu pentru popor era un dar supranatural. În același timp, Duhul Sfânt a dat altor credincioși darul „cercetării duhurilor”, pentru ca să se poată face demarcația între profetul adevărat și cel fals. Însuși faptul că profetul vorbea pe baza unei revelații implica posibilitatea existenței profeților falși, așa cum de fapt observăm în Vechiul Testament. Credincioșilor din Noul Testament li se spune să nu disprețuiască proorociile, dar să nu dea crezare oricărui duh, ci să cerceteze toate lucrurile.

Apostolul Pavel, scriindu- le corintenilor, menționa o a doua dimensiune a acestui dar și anume, zidirea, învățătura, mângâierea și îndemnarea credincioșilor. (1 Corinteni 14: 3)

Acest dar, privit sub prima dimensiune, aceea de prevestire sau prezicere, nu mai există sub forma în care îl găsim în creștinismul primului veac. Dumnezeu nu ne mai revelează în mod direct „adevăruri noi”, scrierea Bibliei s-a terminat. Putem înțeleg darul proorociei ca fiind folosit în senul prezentării adevărului primit, nu prin revelație directă, ci printr-o atentă studiere a Cuvântului lui Dumnezeu, care este complet și infailibil.

Osteneala Duhului Sfânt este să lumineze mințile celor chemați în slujba de profet, pentru ca ei să poată înțelege și aplica Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum cei ce n-au acest dar n-o pot face niciodată. Profeția poate să sune ca un adevăr nou, proaspăt revelat, dar pentru ca adevărul să fie și biblic, trebuie să fie fundamentat pe Cuvântul lui Dumnezeu.

Profeții Vechiului Tetament prevesteau viitorul, în mod deosebit cel legat de judecata ce urma să cadă asupra unei cetăți sau națiuni, sau viitorul privind venirea Domnului Isus. Profeții Noului Tetament propovăduiau Cuvântul lui Dumnezeu și au chemat oamenii la pocăința de păcate.

Există o obligație pentru fiecare credincios. Trebuie să deosebim adevărul de falsitate. Fiind înrădăcinați în Cuvânt, știm ce ne învață ea. Pavel era îngrijorat cu privire la corinteni pentru că ei păreau să aibă foarte puțin din darul deosebirii duhurilor, deoarece primeau pe oricine ca adevărat profet al lui Hritos. „În adevăr, dacă vine cineva să vă propovăduiască un alt Isus pe care noi nu L-am propovăduit sau dacă este vorba să primiți un alt duh pe care nu l-ați primit sau o altă Evanghelie, pe care n-ați primit-o, oh, cum îl îngăduiți de bine! Oamenii aceșita sunt niște apostoli mincinoși, niște lucrători înșelători, care se prefac în apostoli ai lui Hristos” (2 Corinteni 11: 4, 13).

Domnul să ne dea voință în folosirea darului proorociei, acela de a vesti Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos.

Pastor Ioan Cocîrțeu

MANTAUA DE PROOROC

Text: 2 Impărați 2:9-14

Prima minune înfăptuită de Elisei, după despărțirea de Ilie, care fusese răpit la Domnul, a fost făcută nu datorită credinței lui, căci el, când s-a văzut singur, "apucându-și hainele, le-a sfâșiat în două bucăți și a ridicat mantaua căreia îi dăduse drumul Ilie" și a exclamat decepționat: "Unde este acum Domnul, Dumnezeul lui Ilie? Și a lovit apele, care s-au despărțit într-o parte și alta, și Elisei a trecut" (2 Impărați 2:12,13). Poate că Elisei a luat nervos mantaua lui Ilie, ca semn al decepției sale, al stării de neîncredere în care se află.

Nu cumva sunt situații în viața noastră, în care suntem tentați să disprețuim lucruri sau atitudini care altă dată ne-au înălțat sufletește? Nu cumva, după ce părinții credincioși au plecat în veșnicie, zicem și noi ca Elisei: "Unde este acum Dumnezeul mamei mele, al tatălui meu? Ce naiv am fost, să-mi închipui că mă va ocroti și pe mine!"

Mantaua de prooroc reprezenta un lucru deosebit în vremea aceea. Și mai ales, mantaua proorocului Ilie! Era o "manta de păr," care se strângea la mijloc "cu un brâu de curea" - 2 Impărați 1:8. Dupa cum era îmbrăcat, l-a recunoscut împăratul Ahazia. Tot cu o "haină din păr de cămilă și la mijloc era încins cu un brâu de curea" și Ioan Botezatorul.(Matei 3:4).

Câtă deosebire între proorocii de odinioară, și "proorocii" de azi! Mantaua de păr, probabil că nu era nici frumoasă, nici scumpă și nici nu oferea confort celui ce o purta. In vremea aceea, proorocii erau preocupați nu de starea bună, confortabilă, a vieții lor, ci de voia Domnului. Ioan Botezătorul se hrănea cu "lăcuste și miere sălbatică" și propovăduia pocăința în "pustia Iudeii". Tot în pustiu a locuit și Ilie o vreme, hrănit de corbii trimiși de Domnul.

Deci adevărații prooroci nu sunt preocupați de bunăstarea lor, ci de voia lui Dumnezeu. Elisei, deși ceruse "o îndoită măsură din duhul lui Ilie", n-a prețuit la început acea manta de prooroc, pe care Ilie o făcuse sul și lovise cu ea apele Iordanului, pentru a face cale de trecere pentru el și slujitorul lui.

Părul de cămilă sau de alt animal, se obține doar prin sacrificarea acelui animal, deci mantaua de prooroc e o îmbrăcăminte obținută în urma unei jertfiri. La fel și mantaua de suflet a celor mântuiți, este obținută prin jertfirea Domnului Isus. Nu poți fii copil al lui Dumnezeu, nu poți fi prooroc, fără să fii îmbrăcat în această manta a răscumpărării.

Deși pare simplă, această manta devine "haina de nuntă" pentru cei invitați la nunta fiului de împărat, fără de care nuntașii sunt "aruncați în întunericul de afară, unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților"(Matei 22:13).

Ce mare deosebire este între mantaua de prooroc și hainele cărturarilor și fariseilor, care "își fac filacteriile late, își fac poalele veșmintelor cu ciucuri lungi"(Matei 23:5) și hainele scumpe ale "proorocilor" de azi! Și ce deosebire între "pustia" în care se retrăgeau proorocii, și vilele de azi ale celor ce ne autointitulăm prooroci!

Doamne, îmbracă-ne cu adevărata manta de prooroc, pentru ca lucrarea noastra să rămână în picioare!

"ȘI-A VAZUT DE DRUM PROOROCIND"

In 1 Samuel 19, este descrisă o întâmplare deosebită din viața împăratului Saul. Deși Saul fusese "muncit de un duh rău", atunci când vine spre proorocul Samuel, care locuia la Naiot, lângă Rama, unde acesta proorocea, începe și el să proorocească.

Mai mult, el "s-a dezbrăcat de haine și a proorocit și el înaintea lui Samuel; și s-a aruncat dezbrăcat la pământ toată ziua aceea și toată noaptea. De aceea se zice: "Oare și Saul este între prooroci?"-1 Samuel 19:23,24.

Ce bine ar fi fost pentru Saul să rămână în acea stare, când "duhul Domnului era peste el și proorocea"... Dar, spre răul lui, "el și-a văzut de drum proorocind".
Cât de șmecheră poate fi inima omului! Să proorocești, să spui altora despre Domnul, despre mântuirea Lui, dar "să-ți vezi mai departe de drum", drumul care duce la rău...
Saul venise la Rama să-l prindă pe David, să-l omoare, după ce trimisese în trei rânduri oameni care să-l prindă și să-l aducă la el.

Chiar și după aceea, și-a continuat gândul lui rău, cu toate că David i-a dovedit în numeroase rânduri că nu-i vrea răul (când i-a tăiat colțul mantalei, când i-a luat sulița și ulciorul cu apă). Deși a recunoscut că David e mai bun decât el, deși a promis că nu-l va mai urmări și nici omorî, el rămâne hotărât "să-l piardă", și așa ar fi făcut, dacă fiul său, Ionatan, nu l-ar fi avertizat pe David să fugă.

Doamne, nu ne lasă să ne vedem mai departe de drumul nostru, care duce la rău, după ce am "proorocit" cuvântul Tău! Ajută-ne să rămânem lângă Tine, lângă proorocii Tăi, și să continuăm și noi să proorocim!

Nu ne lăsa să întristăm Duhul cel Sfânt, pe care l-ai pus peste noi!

*****

Ce facem astăzi cu darul ce-am primit?
de Maria Luca

Cândva, demult, seninul s-a transformat în sânge,
Petalele în lacrimi, surâsul în suspin
Când prinsă în piroane Iubirea se va stinge
S-aducă-n lume pace, salvare și alin...

Cândva, demult, mulțimea alese pe tâlhar
Și a trimis la moarte pe Însuși Dumnezeu...
S-a stins atunci Lumina pe cruce... la Calvar
Ca noi s-avem viață... și el, și tu, și eu....

Iar noi? Ce facem astăzi cu darul ce-am primit?
Îl risipim prin lume... îl rătăcim pe cale...
Și parcă am uitat că Domnul ne-a iubit
Și-atât de rar în rugă I-aducem osanale...

O, Tată Te îndură și-aprinde focul viu
În inimile noastre iubirea să domnească...
Acum cât încă-i har... cât încă nu-i târziu
Îndrumă-ne pe calea spre patria cerească!